

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשַׁת מְטוֹת – רְפוּאָה לַמָּכָה

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רְאֵשֵׁי הַמְּטוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר" (במדבר ל, ב)

על כך שגדל במדין. לכן משה בעצמו לא יצא למלחמה אלא מינה לוחמים צדיקים שיצאו למלחמה. משה ניצל מהמצריים שלא הרגו אותו על ידי שברח למדין. שם היה רועה צאן אצל יתרו חמיו ארבעים שנה וי"א שישים שנה חכמינו ז"ל אמרו בגמרא (שבת): "בור ששתית ממנו מים אל תשליך לתוכו אבן", לכן לא הלך ולהרוג אותם.

מאחר ופינחס הרג את זמרי ואת כזבי הוא היה צריך להמשיך במלחמה, כעין מה שאמרו חז"ל: "המתחיל במצווה אומרים לו גמור". פירוש נוסף של 'האור החיים' הקדוש שהיה פינחס לוחם מהטובים ולכן יצא למלחמה. בכל מקרה אנחנו רואים עד כמה צריך להכיר טובה, אפילו לאנשים רשעים כמדין, שהרי משה רבינו לא הלך בעצמו להרוג אותם.

מכאן נלמד עוד שמשה רבינו מיד התחיל למנות צדיקים למלחמה נגדם, כמו שנאמר: "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל הָעָם לֵאמֹר הִחְלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים" (במדבר לא, ג) כדי לקיים את ציווי הקב"ה בלי להתמהמה אפילו לרגע אחד.

משה רבינו קיים בשמחה עצומה את רצון ה' ולא איחר למרות שידע כי יפטר מן העולם אחר כך ויסיים את תיקונו בעולם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פניני לבנה

יום	כניסת לבנה	צאת לבנה	יבול חם
י"ג	19:08	20:19	21:12
ט"ד	19:25	20:17	21:10
ט"ה	19:28	20:20	21:13
ט"ו	19:25	20:17	21:09

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימיו וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימיו תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרר בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימיו בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שילוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

שלמה המלך הזהיר: "טוב אֲשֶׁר לֹא תִדְרַ מְשִׁתְּדוֹר וְלֹא תִשְׁלַם" (קהלת ה, ד). ראוי לאדם להרחיק את עצמו מנדרים שמא לא ישלם אותם ויהיה העוון תלוי בצווארו. רז"ל אמרו במסכת שבת (דף ל"ב עמוד ב'): "בעוון נדרים מתה אשתו של אדם... בניים מתים כשהם קטנים". עיין שם היטב והרמז משתדור ולא תשלם ר"ת מות.

לכן רבי מאיר סובר (חולין דף ב' ע"א) שאדם שלא נודר הוא יותר טוב אפילו מאדם שנודר ומשלם. עניין זה רמוז בתיבת מטות הכתובה בפסוק בראש פרשת נדרים. בתיבה זו יש אותיות מות נוטריקון משתידור ולא תשלם, והאות טי"ת רומזת לתחילת הפסוק: "טוב אֲשֶׁר לֹא תִדְרַ" (קהלת ה, ד), שהיא העצה להציל ממות נפשו. לכן מפרידה בין אותיות מות.

זה ביאור הכתוב: "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רְאֵשֵׁי הַמְּטוֹת" (במדבר ל, ב), להורות שגם זה כלול בדיבור של משה רבינו אל הנשיאים שלימד אותם את ראשי התיבות של מטות שהוא העניין הנ"ל אשר טוב אשר לא תידור משתידור ולא תשלם.

בפרשה מובא שהקב"ה נתן למשה לנקום את נקמת בני ישראל ולהרוג את המדיינים ולא את המואבים. צריך להבין מדוע, הרי גם בנות מואב החטיאו את עם ישראל?

רש"י הקדוש פירש שהקב"ה ראה שרות המואביה עתידה לצאת ממואב, לכן בורא עולם לא הרג אותם. מדוע משה לא נקם בעצמו את נקמת מדין אלא היה צריך לשלוח את פנחס ועוד צדיקים לנקום? משום שמשה הכיר טובה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – שבת- שיעון שבת - חלק א'

האם מותר להוציא את העור שעל גבי העוף? מה הדין של נוצות שנשארו על גבי העור?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

טוב שלא להוציא את העור שעל גבי העוף אלא בסמוך לאכילה.

נוצות שנשארו על גבי העור, מותר להסירן ואין בזה משום איסור 'גוזז'. **מקורות:** הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ה (חאו"ח סימן לד) ובספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד רלה) מכיוון שהעוף מבושל, לא שייך בו איסור גוזז. כן פסק בשו"ת אור לציון ח"ב (פל"א אות יג). אולם בשו"ת קול אליהו - טופיק ח"א (סימן יח) החמיר בזה. ל"כ בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ג הל"ה בהערה) שיש חשש איסור גוזז מדרבנן.

מותר להוציא את עצמות הדגים, אפילו אם עושה כן זמן רב קודם האכילה. אולם, נכון להחמיר ולהוציאן כשכוונתו לאכול לאלתר. **מקורות:** ביאור הלכה (סימן שיט ס"ד), בן איש חי (בשלח אות י), ושו"ת לב חיים להגר"ח פלאג' ח"ב (סימן מח). בספר שביתת השבת (סימן שיט אות ז סק"כ) הביא שישה טעמים להקל, ע"ש. ע"ע שו"ת דברי בנייהו ח"ד (עמוד קמח).

בסיום הסעודה מותר לטלטל את העצמות לפח האשפה, כל שהן ראויות לכלבים שנמצאים בעיר, אפילו הם רחוקים מביתו. **מקורות:** הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ג (עמוד רי) בשו"ת יביע אומר ח"ט (עמוד רסא). בשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רטז) החמיר בדבר כאשר הכלבים מצויים בקצה העיר.

כָּכָל הַיֵּצֵא מִפִּי- יַעֲשֶׂה

רבותינו מבארים את הפסוק: "כָּכָל הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה" (במדבר ל, ג) באופנים שונים. אחד הביאורים הוא שכאשר הצדיק מוציא דבר מה מפיו, דבר זה יעשה על ידי בורא עולם. להלן סיפור מופלא על כך:

לאחר שהאדמו"ר הרה"ק רבי ברוך ממז'בוז' זיע"א (נכד של הבעל שם טוב הקדוש) נפטר, תושבי מז'בוז' החליטו לקבל עליהם לרב את האדמו"ר הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל זיע"א (ה'אוהב ישראל'), ששימש בעברו כאב"ד אפטא (האדמו"ר מאפטא). האדמו"ר כיהן כרב בעיר יאס. בעת ההיא הם שלחו לכבודו עגלות, שבהן יסע לקהילתם ויקבע בה את דירתו.

כאשר ה'אוהב ישראל' הגיע למז'בוז', בעלי הבתים יצאו לקראתו לקבל את פני קודשו. הרב מאפטא ראה בפניהם שאינם שבעי רצון. הוא הבין שזה בגלל גילו המבוגר. הוא היה בן שישים ושלוש שנה באותו הזמן. הרב מאפטא פנה אליהם ושאל: "כמה שנים הרבנים שלפני כיהנו בתפקידם?"

בני הקהילה השיבו: "רבינו ה'בעל שם טוב' הקדוש זיע"א ישב בקהילתנו שלוש עשרה שנה. נכדו הרב הקדוש הרב משה חיים אפרים זיע"א (ה'דגל מחנה אפרים'), כיהן גם הוא במשך שלוש עשרה שנה. גם אחיו הרה"ק רבי ברוך ממז'בוז' כיהן במשך שלוש עשרה שנה.

הרב הקדוש מאפטא אמר: "אם כך הם פני הדברים, גם אני אהיה כאן בעז"ה שלוש עשרה שנה בעזרת ה' יתברך". כששמעו זאת מפיו הקדוש, הכל שמחו על הבשורה הטובה. הם ערכו סעודה גדולה לכבוד רבם החדש, וכטוב ליבם ביין רקדו בשמחה שעות רבות.

כעבור מספר שנים הרב הקדוש מאפטא חלה ונפל למשכב. הרב פתח ואמר: "ריבונו של עולם, הבטחתי לקהל פה שאשמך כרב שלוש עשרה שנה. אבקש שהבטחתי לא תשוב ריקם". תפילתו התקבלה וכך היה. הרב הקדוש מאפטא חזר לבריאותו, וישב גם הוא שלוש עשרה שנה על כיסא הרבנות במז'בוז'. (אהלי צדיקים)

הַחֲשֵׁשׁ מִפְּנֵי הַבְּטָחָה

יום אחד דיני קהילת בלוסטק בפולין שלחו שאלה אל הגה"ק רבי עקיבא איגר זיע"א. הגאון רבי עקיבא איגר כתב בתשובתו שהוא אינו כדאי, שממרחקים יפנו אליו בשאלות, וכי לא אלמן ישראל מגדולי התורה היושבים בפולין, אשר קוטנם עבה ממותנו. אולם, הפעם הוא יוצא מגדרו ומשיב להם תשובה לשאלתם, מכיוון שהוא שוחח עם מכר אחד, שביקש ממנו שישב לקהילת בלוסטק. רבינו שתק, והוא חושש אולי נענע בראשו קצת כדרך הבטחה. לכן הוא מוכרח לצאת מגדרו ולהשיב הפעם.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב מארי שלום יצחק הלוי זצ"ל

הרב מארי שלום (סאלם) יצחק הלוי זצ"ל- נולד בשנת ה'תרנ"א (1890) בצנעא שבתימן כבן בכור. עוד בצעירותו ניכר כי לגדולות נועד. רבינו למד מאביו את תורתו והוסמך על ידו לרבנות ודיינות (אביו שימש כרב הראשי של תימן).

למרות זאת, רבינו התפרנס יחד עם חמיו מהכנת בגדים לבית המלוכה. בשנת ה'תרפ"ג (1923) עלה לבדו לארץ והתיישב בירושלים. לאחר כשנתיים אשתו וילדיו הצטרפו אליו. בהמשך רבינו נקרא לשמש כרב של יהודי תימן בתל-אביב. רבינו עד מהרה הפך למנהיג בקהילה. בזכות הליכותיו וייחודיותו, טוב ליבו וצניעותו, נחשב למנהיג של כל רבני תימן בארץ ישראל.

שימש כנשיא המועצה הדתית ליהודי תימן בארץ ישראל וכדיין בבית הדין הרבני בתל אביב. פעל למען חינוך הילדים והנוער על פי מסורת אבות. הקים (יחד עם עוד מספר אנשים) את חברת 'תורה אור' אשר מטרתיה היו הקמת מוסדות לימוד לילדים ונוער על פי מסורת יהדות תימן.

סייע בהקמת מוסד לחולים ויולדות ובמציאת מסגרות לימוד לקשישים. ארגן כינוסים של רבני תימן כדי לקדם את ענייני העדה ולשמר את המסורת התימנית. בשנת ה'תשט"ז (1956) מונה לכהן כחבר מועצת הרבנות הראשית. בשנת ה'תשכ"א (1961) חזר לגור עם משפחתו בירושלים. מלומד בניסים. ענותן. עזר לכל אדם. השיב רבים לאביהם שבשמיים. נפטר ב-כ"ו תמוז ה'תשל"ג (1973). חי כ-83 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: ר' יחיא יצחק הלוי (הרב הראשי של תימן). **אימו:** מרת סעדה לבית כמרי. **אשתו:** מרת זהרה (בת חכם ר' אברהם הכהן). **מרבותיו:** אביו, ר' יחיא, ר' אברהם אלנדאף. **ילדיו:** נולדו לרב עשרה ילדים. **מספריו:** ידברי חכמים- שו"ת ידברי שלום- פירוש על חלק הדקדוק למהר"ץ. ניקד את שישה סדרי משנה על פי מסורת יהודי תימן. פרסם מאמרים בעניין מנהגי תימן ובחיזוק מסורת ההגיה שבפי יהודי תימן.

עלייתו של רבינו לארץ ישראל הייתה כרוכה ומשופעת בניסים רבים. כבר כשהיה בתימן חלה במחלת כליות קשה והיה שותת דם. הוא ידע כי בעיר עדן נמצאים רופאים אנגלים וניסיונם רב. הם עשוים בעז"ה למצוא תרופה למחלתו הקשה. לכן הוא שם את פעמיו לעיר עדן.

בדרכים קשות ומתוך ייסורים קשים ותלאות רבות כשהוא סובל ממחלתו, הגיע לעיר עדן. רבינו נכנס שם לבית הרפואה ואושפז. הרופאים בדקו אותו למרות העובדה שהיו שם רופאים מומחים. באותם הימים לא מצאו תרופה למחלתו. הם הכינו אותו לגרוע מכל ואמרו שלא נותר לו עוד זמן רב, עד שייפטר מן העולם.

במכתב ששלח לאביו, הגאון רבי יחיא זצ"ל, רבינו כותב, כי הוא משלים עם מצבו וכך גזרה חוכמתו יתברך. מכיוון שלא מצא רפואה לחוליו - הוא עולה לארץ ישראל, כדי שיזכה להיטמן בעפרה. למרות חוליו הקשה, הוא הפליג באוניה מהעיר עדן למצרים, ומשם במסע לא קצר עד שהגיע לנמל יפו.

כשהגיע לארץ, רבינו שכר חמור עם ערבי, אשר הביא אותו לירושלים עיר הקודש. רבינו מיד פנה לכותל המערבי, שריד בית מקדשנו. שם נשא תפילה לפני בורא העולם על שזיכה אותו לחונן את עפרה של הארץ. גם כאן יעצו לו לפנות לבית הרפואה האנגלי שבירושלים, שמה יוכלו לסייע לו ולמצוא תרופה למחלתו הקשה.

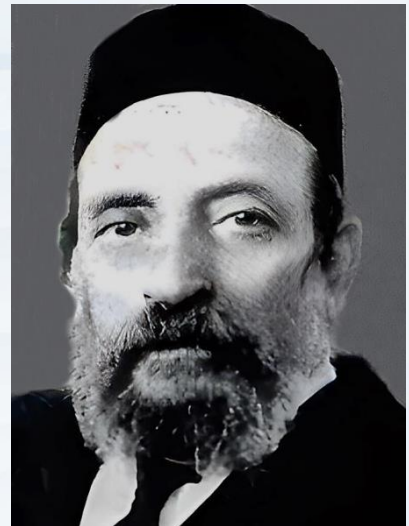
רבינו עשה זאת ונכנס לבית-הרפואה. המעשה חזר על עצמו. הרופאים הודיעו לו שאין שום תרופה למחלתו. רבינו התפלל את תפילתו בכותל המערבי. יום אחד, כשהוא נושא תפילה ועיניו זולגות דמעות, זקנה אחת מבאות הכותל ניגשה אליו. היא שאלה לשלומו וביקשה לדעת מדוע הוא ממרר בכי.

רבינו סיפר לה על מחלתו הקשה. כששמעה את הדברים, היא הגישה לו בקבוק משקה וביקשה ממנו לשתות מן המשקה כוסית אחת בכל יום. הוא נטל את הבקבוק והיא נעלמה מעיניו. הוא עשה כפי שאמרה לו. הוא התמיד לשתות כוסית אחת מן הבקבוק בכל יום. למרבה הפלא, כעבור כמה ימים רוחו שבה אליו והוא נרפא מחוליו. מאז חי בארץ ישראל כחמישים שנה, בלי להרגיש שום כאב או צער בכליותיו.

עשרות שנים לאחר מכן, בשנתו האחרונה התחיל להרגיש שוב בכאבים. רבינו הלך לצילומים בבית הרפואה. אחרי מספר בדיקות הרופא כתב חוות דעת כי בצילומים לא נמצא דבר. הוא שוחרר לביטו, כשהוא עדיין סובל מכאבים חזקים. כעבור זמן מה כאביו התעצמו בגלל דלקת חריפה.

רבינו שוב נכנס להתאשפז בבית הרפואה אצל פרופסור ידוע שהיה גדול הרופאים בארץ. בבדיקות שעשו ובצילומים בפעם הזאת, נמצא כי כליותיו כלל לא פועלות! הפרופסור אמר: "אינני מבין איך הוא חי כל השנים. מצב הכליות מעיד כי הן אכולות ויצאו מכלל פעולה כבר לפני שנים רבות!".

בנו של רבינו סיפר לפרופסור על מחלתו ועל מה שאירע עימו לפני כחמישים שנה. הפרופסור אמר בפליאה לבן: "דע לך, אביך חי בניסים גלויים מאוד!". הבן ביקש לקחת איתו את הצילומים, אבל הפרופסור ביקש ממנו להשאיר אותם, כדי להציגם בפני הרופאים והתלמידים ולהראות להם כי יש אנשים החיים מעבר לגדר הטבע. אלו היו מאורעות חייו, נס בתוך נס, כאיש קדוש ומורם מעם שמלאכי ה' מלווים אותו בכל עת ובכל שעה. (מעובד מתוך 'מכון המאורות').

בְּרָכָה וּרְפוּאָה

ימי רביעי וחמישי עברו. ביום שישי, כשחזרתי מעבודתי בבית הספר, בעלי המתין לי נרגש. "חיכיתי לך", אמר ואני ידעתי שמשהו לא רגיל קרה. "אלכס צלצל", קולו רעד בהתרגשות וכך הוא סיפר לי:

"הרב הבר, אגיד לך את האמת. כשאשתך הרבנית היתה כאן לא ממש חשבתי להתייחס למתנה שלה. מה לי ולברכת 'אשר יצר'? הקשבתי בנימוס, ומיד אחרי שהיא יצאה הטמנתי את הברכה במגירה שליד מיטת האשפוז והמשכתי הלאה.

ביום רביעי בבוקר הפרופסור נכנס לחדר שלי. הפנים שלו היו חמורות סבר. ידעתי שאין בפיו בשורות טובות עבורי. "אתה בנסיגה, אלכס. יש סימני דחיה", אמר קצר וברור.

"הרב הבר, אינני צריך לספר לך שנסיגה היא חלום הבלהות של כל מושטל. אני חיכיתי 19 שנים לתרומה. לא יכולתי אפילו לחשוב על זה. יתכן שהגוף שלי דוחה את הכליה! יתכן שכל מה שעברתי היה לחינם!"

"הרופא אמר שמחר בצהריים נעשה ביופסיה, אבל ביקש מראש שלא אתלה בה הרבה תקוות. לא נראה לו שיהיו בשורות טובות".

"כשהוא יצא, פניתי לנוגה. הפנים שלי היו חיוורות כמו הקיר, אבל לא היססתי. 'הכל בגלל שלא החלטנו לומר את הברכה – אני ואת', אמרתי לה. 'בורא עולם נתן לנו מתנה ואנחנו לא הסכמנו לומר תודה. הגיוני שזה מה שקרה'. נוגה הסכימה איתי. באותו רגע החלטנו שמהיום שנינו נגיד את הברכה, ככה לאט ובסדר ובכוונה, כמו שהרבנית הסבירה".

"נכנסנו לרוטינה קבועה של לקיחת דמים ובדיקת מצב כל כמה שעות. חלמנו על טוב אבל לא באמת האמנו שהוא יקרה. מה שכן, הקפדנו מאוד על הברכה ועל הכוונה במילים המיוחדות שלה".

"ביום שישי בבוקר צוות של רופאים נכנס לחדר שלי ושמחה על פניהם. 'אלכס, אנחנו מוותרים על הביופסיה. הבדיקות שלך מתייצבות והכליה חזרה לתפקד כמו שצריך. תגיד לנו אלכס, מה עשית? איך קרה הנס הזה?'

"נס, הם אמרו. נס ולא פחות! זהו, הרב הבר הבדיקות שלי משתפרות והולכות והצוות חושב לשחרר אותי כבר בראשון. אני מצלצל אליך כדי שתדע מה כוחה של ברכת 'אשר יצר' אפילו בהצלחת חיים".

בעלי השתתק. דמעות זלגו מעיניו וגם מעיניי. ברכת 'אשר יצר', מי יכול להבין את גדולתה. הרבנית הבר מבקשת, שהחיזוק העולה מן הסיפור המצמרר יהיה לע"נ של בעלה, הרב אברהם ישעיה בן הרב צבי זצ"ל.

אלכס הוא יהודי שחיכה במשך למעלה מתשע-עשרה שנה לתרומת כליה. כאשר הכליה נמצאה, ההשתלה התבצעה בבית הרפואה 'איכילוב'. הרב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל ואשתו הרבנית הגיעו לבקרו, כדרכם לבקר את כל תורמי הכליה והנתרמים.

הרבנית הבר סיפרה בטורה הקבוע ב'קטיפה': תכננו לחבר את הביקור אצל אלכס עם חתונת אחיין שנערכה באותו יום באזור המרכז. יצאנו מוקדם, עלינו לקומה השביעית והסתובבנו במסדרונות עד שהגענו לחדר.

אלכס ישב במיטת בית הרפואה חלש אבל מאושר. "הרב הבר!", צהל, כשראה את הרב. התיישבנו. אני שוחחתי עם נוגה, בתו שסעדה אותו לאחר הניתוח ובעלי שוחח עם אלכס. השעה התאחרה, ואנחנו קמנו לצאת לדרך. נפרדנו מאלכס ומנוגה וירדנו לרכב.

רק כשישבנו בפנים, מוכנים לנסיעה, נזכרתי: "לא הבאנו להם את המגנט של ברכת 'אשר יצר' ולא דיברנו איתם על זה!" אמרתי לבעלי בבהלה. בעלי העיף מבט קצר בשעון ונאנח. השעה היתה מאוחרת. היה ברור שאם לא נצא מיד לא נספיק להגיע לחופה.

"אנחנו לא מסדרי הקידושין", אמר בעלי לבסוף. אני הוספתי: "אף אחד לא יבטל את החופה אם לא נהיה שם". ההחלטה התקבלה. אעלה שוב אל אלכס ונוגה. אם נגיע אחרי החופה לא יקרה כלום. ההזדמנות לזיכוי הרבים אשר נמצאת לפנינו חשובה יותר.

לקחתי את מגנט הברכה ומיהרתי לעלות אל חדרו של אלכס. "שכחתם משהו?", נוגה שאלה מופתעת. "לא", אמרתי, "באתי לתת לכם מתנה". "מתנה?", שניהם פתחו עיניים תמהות. "כבר קיבלנו ממכם מתנת חיים – כליה. איזו מתנה נוספת אנחנו צריכים?"

"את הכליה לא קיבלתם מאיתנו אלא מבורא עולם. הוא זה שסידר לכם מתנה מופלאה. אני חזרתי כדי לתת לכם את ה'עטיפה', שתשמור על המתנה לאורך זמן. יש לי כאן סגולה לאריכות ימים ולשמירה על הבריאות', אמרתי והתיישבתי על הכיסא, מסבירה לאט ובמתינות את ברכת 'אשר יצר', כוונתה וסגולותיה. אלכס ונוגה הקשיבו בשקט מנומס, אבל אני לא הרגשתי שדברי חודרים לליבם.

הצטערתי, אבל לא הפצרתי. בעלי ואני קיבלנו על עצמינו בלי נדר להכיר לאנשים את הברכה הזאת. מה יעשו איתה הלאה, זו החלטה שלהם.

"תודה הרבנית", אמרה נוגה כשסיימתי להסביר. נפרדתי מהם לשלום וחזרתי לרכב. כשהגעתי יצאנו לדרך במהירות. כפי שציפינו לא הספקנו את החופה, אבל הגענו לחתונה והשתתפנו בה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	סלים בן פרוחה ז"ל
לטיף בן פרוחה ז"ל	אריה בן מרים ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
אביבה נויש ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה		עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	חי זידי בן קלרה ז"ל
יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זרהר ע"ה	אברהם בן טובה ז"ל